

“Kommiõitega” jänesekapsas

Tellisin Hollandi postimüügifirma Bakker kataloogist põnevate õitega jänesekapsa (*Oxalis versicolor*). Tal on pisikesed piklikud sibulad. Kuidas seda külmaõrna taimet kasvatada, et ta meie talve üle elaks?

Vastab

JAAN METTIK

Sellel jänesekapsa liigil – *Oxalis versicolor* – ametlikku eestikeelset nime veel kahjuks ei ole, pärineb ta Lõuna-Aafrikast Kapimaalt. Inglased kutsuvad teda pulgakommi-jänesekapsaks, kuna taime õienupud oma kokkukeerdunud valgete punase servaga kroonlehtedega meenutavad tillukesi kahevärvilisi pulgakomme.

Kuigi *Oxalis versicolor* on kaunis taim, pole ta maailma lillepeenardel kuigi levinud. Ka Eestis pole mulle teadaolevalt kellelgi selle liigiga pikaajalisi kogemusi.

Kindel on aga see, et ükskõik kui sooja ja päikeselisse kohta te oma taimet ka ei paneks, avamaal see jänesekapsa liik talvituda ei suuda. Eriti keerukaks teeb tema kasvatamise fakt, et ta pärineb Lõuna-Aafrika talvise vihmaperioodiga aladelt. See tähendab, et ta tahaks kasvada talvel ning puhata suvel, kõige kuumemal ajal.

Põhja-Euroopa jänesekapsaentusiastid annavad *Oxalis versicolor*’i kasvatamiseks järgmisi soovitusi.

Istutage oma taimed suve teisel poolel või sügisel pottidesse lahjavõitu mulda. Liiga rammus kasvupinnas paneb nad välja venima ning teeb neist laisad õitsejad. Muld peab olema väga hea veeläbilaskvusega, sest liigniiskuses lähevad nubulad kergesti mädanema. Mõttekas on panna mitu taimet ühte potti, nõnda saate lopsakamad eksemplarid.

Tõstke lillepotid võimalikult valgesse paika ja hakake ettevaatlikult kastma. Sedamööda, kuidas taimed tärkavad, võite kastmist ettevaatli-

Õied nagu pulgakommid.

kult suurendada. Kasvuaegne temperatuur ei pea olema kuigi kõrge: sobivaim on +10° ringis.

Kasvuperioodil sügisest kevadeni kastke taimi korralikult, kuid jälgige, et muld saaks vahepeal tahtneda.

Kui plaanite oma taimi igal aastal ümber istutada, pole väetada vaja.

Kui mitte, siis andke alates teisest kasvuperioodist neile aeg-ajalt lahjat, õitsvatele toalilledele mõeldud väetist.

Taimed peaksid õitsema talvel, kuid kui õierikkad nad on, sõltub ilmadest. Külluslikuks õitsemiseks on vaja võimalikult palju päikest, kuid seda meil teadagi napib.

Kui lehed kevadel kuivama hakkavad, vähendage kastmist ning laske jänesekapsastel puhkama minna. Suveks võite lehtedeta potid õue või rõdule tõsta, kuid jälgige, et need ei jääks räästa alla või väga tugeva vihma kätte.

Aga võib ka katsetada, ehk õnnestub taimi hoopis kevadel kasvama sundida. Pange sibulad sügisel potti suhteliselt kuiva mulda ning

tõstke sooja paika talvituma (nende jaoks “suvitama”). Kevade saabudes tõstke potid jahedale aknalauale ning hakake ettevaatlikult kastma. Suveks võib taimed suisa õue viia.

Õied peaksid puhkema suve keskel ja sügisel. Potid võib välja jätta, kuni öökülm on lehed hävitanud. Siis tõstke taimed tuppa sooja kohta puhkama.

Ilmselt võiks proovida *Oxalis versicolor*’it kasvatada isegi nagu gladioli – nubulad kevadel mulda ja sügisel üles, kuid kindlat soovitust anda ei julge. Nagu öeldud, selle liigiga pikaajalised kogemused puuduvad.

Kõige kindlam on kasvatamise juures lähtuda taime enese “ettepanekust”: kui lehed kipuvad kuivama, võimaldage talle kuiv puhkeperiood; kui idud aga vägisi muldast välja trügivad, on järelkult taimet jaoks kevad alanud ning tuleb ettevaatlikult kastma hakata.

Tehke katse: istutage taimed kahte potti ning hooldage neid eri režiimidel, kuni on selge, milline variant kõige paremini sobib.

REPRO